

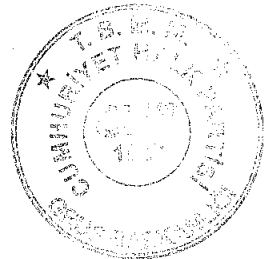
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

6446 Sayılı Elektrik Piyasası Kanunu Geçici 6. Maddesi'nin 3. Fıkrasında ve 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

İhsan Özkes
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih:	23 Ekim 2013		E. No: 2/1786	
Ysm.Üzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
				
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
09 Ekim 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
09 Ekim 2013
NO: 250340

GEREKÇE

Anayasanın 10. Maddesi ‘Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir’ diyerek vatandaşların inanç ve ibadet özgürlüklerinin altını çizer.

Anayasanın 24. Maddesinde ‘Herkes, vicdan, dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir ‘ ve ‘ibadet, dinî âyin ve törenler serbesttir’ denilerek devletin tüm kurumlarıyla, inançlara eşit şekilde yaklaşması gerektiğini belirtilmektedir.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nda 25 Kasım 1981 tarihinde kabul edilen ‘Din veya İnanca Dayanan Her Türü Hoşgörüsüzlüğün ve Ayrımcılığın Tasfiye Edilmesine Dair Bildiri’de’ inanç gruplarının özgürce ibadetlerini yapacak koşulların hazırlanması ve korunmaya alınması gerektiği belirtilmiştir.

Aynı bildirin 1. Maddesinde ‘Herkes düşünce, vicdan ve din özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, bir dine veya dilediği bir inanca sahip olma ve dinini veya inancını kendi başına veya başkaları ile birlikte toplu olarak ve aleni veya gizli bir biçimde ibadet etme, gereklerine uyma, uygulama ve öğretme yoluyla açışa vurma özgürlüğünü de içerir’ denilerek, inanç topluluklarının özgürlüklerle buluşturulması gerektiği belirtilmiştir.

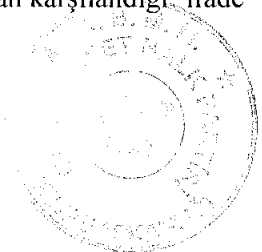
Türkiye tarafından imzalanan ve 27 Mayıs 1949 tarihinde 7217 sayılı resmi gazetenin yayınlanmasıyla kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi’nin 18. maddesinde ‘Herkesin düşünce, vicdan ve din özgürlüğüne hakkı vardır. Bu hak, din veya topluca, açık olarak ya da özel biçimde öğrenim, uygulama, ibadet ve dinsel törenlerle açığa vurma özgürlüğünü içerir.’ denilmektedir.

Yine İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi’nin 2. Maddesi ‘Herkes, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal veya başka bir görüş, ulusal veya sosyal köken, mülkiyet, doğuş veya herhangi başka bir ayırım gözetmeksizin bu Bildirge ile ilan olunan bütün haklardan ve bütün özgürlüklerden yararlanabilir. Ayrıca, ister bağımsız olsun, ister vesayet altında veya özerk olmayan ya da başka bir egemenlik kısıtlamasına bağlı ülke yurttaşı olsun, bir kimse hakkında, uyruğunda bulunduğu devlet veya ülkenin siyasal, hukuksal veya uluslararası statüsü bakımından hiçbir ayırım gözetilmeyecektir’ diyerek, ibadet ve inanç özgürlüklerinin uygulanmasının evrensel olduğunu, ayırım gözetmeksizin uluslararası alanda beyan etmiştir.

Anayasa’nın ve Türkiye’nin de imzaladığı Uluslararası sözleşmelerin hükümlerine rağmen ülkemizde yaşayan Alevi vatandaşlarımız, inanç özgürlüklerinden, inanç temsiliyetinden ve kamu kaynaklarının eşit şekilde kullanılması ve paylaşılmasından yararlanamamaktadır.

Alevi vatandaşlarımız, Cemevleri’nin, elektrik ve su giderlerini kendileri karşılamaya çalışmaktadır. Alevi vatandaşlarımızın ibadetlerini özgürce ve eksiksiz yapmaları için atılması gerekli adımlardan birisi de Cemevi giderlerinin devlet ve kamu kaynakları tarafından karşılanması olacaktır.

Avrupa Birliği Komisyonu’nun 2011 ilerleme raporunda ‘Alevi cemaatler elektrik ve su faturalarını ödemek zorunda iken, camilerin bu tür masraflarının devlet tarafından karşılandığı’ ifade edilmiştir.

Avrupa Birliđi Komisyonu'nun 2012 ilerleme raporunda da aynı adaletsizliğin devam ettiğinin altı çizilerek, 2012 yılında Türkiye'de dűşünce, vicdan ve din özgürlüğü konusunda kaydedilen ilerlemenin sınırlı kaldığı belirtilmiş ve Alevi'lerin durumunun da bu kapsamda değerlendirilmesi gerektiğinin altı çizilmiştir.

Ülkemizde ibadet yerleri olarak camilerin ve mescitlerin elektrik ve su giderleri 12/04/2002 tarihli ve 2002/4100 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kamu kaynaklarından, yani tüm vatandaşların vergilerinden karşılanmaktadır.

Kilise, Havra ve Sinagog'ların elektrik giderleri de Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesinden karşılanmaktadır.

Camiler, Mescit'ler, Kilise'ler, Havra'lar ve Sinagog'lar vatandaşlarımızın tamamının ödediği vergilerden karşılanırken Cemevleri'nin bu desteğin dışında tutulması, Anayasa'ya ve tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelere sığmadığı gibi vicdanları da derinden yaralamaktadır.

Ülkemizdeki Alevi vatandaşlarımızın vergileriyle de Cami'lerin, Sinagog'ların, Mescit'lerin , Havra'ların ve Kilise'lerin elektrik giderleri ödenirken, Cemevleri'nin elektrik giderlerinin ödenmemesi tam manası ile adaletsizlik ve haksızlıktır.

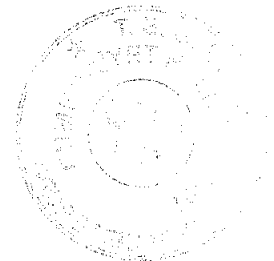
Cemevleri'nin elektrik ve su giderlerinin kamu kaynaklarından ödenmesi bir lütuf değil, Alevi vatandaşlarımıza zaten sunulması gereken ve de geç kalınmış bir uygulama olacaktır.

6446 Sayılı Elektrik Piyasası Kanunu Geçici 6. Maddesi'nin 3. Fıkrası, ibadethanelerin elektrik giderlerinin karşılanmasına olanak tanımaktadır ancak Cemevleri ibadethane statüsünde olmadığı için bu kanundan faydalanamamaktadır.

6446 Sayılı Elektrik Piyasası Kanunu Geçici 6. Maddesi'nin 3. Fıkrası'nda yapılacak değişiklikle Alevi vatandaşlarımızın ibadet yeri olan Cemevleri'nin elektrik ve su giderleri karşılanabilecektir. Yasadaki "İbadethaneler" kısmına ek olarak "**Cami, Cemevi, Mescit, Kilise, Sinagog, Havra**" ibarelerinin eklenmesi, Cemevleri'nin de diğer tüm ibadethanelerin yararlandığı gibi bu kanundan geç de olsa faydalanmasını sağlayacaktır.

Cemevleri'nin su giderlerinin yerel yönetimler tarafından karşılanması için de 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanunu'na ek bir madde eklenmesi gerekmektedir. Yapılacak bu değişiklikte de ibadethaneler net bir biçimde belirtilerek, **Cemevleri, Kilise, Sinagog ve Havra'ların** su giderleri tıpkı **Cami ve Mescit'lerde** olduğu gibi ibadethanenin bulunduğu belediye tarafından karşılanacaktır.

Yapılacak bu değişiklikler Anayasa'nın ve tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelerin gereğini yerine getirerek vatandaşlarımızın tamamının devlete ve demokrasiye olan güvenlerini arttırmaya, ülkemizde son günlerde zayıflayan birlik duygumuzun güçlenmesine ve yıllardır süren büyük bir adaletsizliğin az da olsa önüne geçmeye neden olacaktır.

6446 SAYILI ELEKTRİK PİYASASI KANUNU GEÇİCİ 6. MADDESİ'NİN 3. FIKRASINDA ve 5393 SAYILI BELEDİYE KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu Geçici 6'ncı maddesinin üçüncü fıkrasına "girilen" ibaresinden sonra gelmek üzere "cami, cemevi, mescit, kilise, sinagog, havra gibi" ibaresi eklenmiştir.

MADDE2- 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 1- Toplumun ibadetine açılmış ve ücretsiz girilen cami, cemevi, mescit, kilise, sinagog, havra gibi ibadethanelere ilişkin su giderleri ibadethanenin bulunduğu ilin belediye bütçesinden karşılanır."

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

